

स्यात्काङ्क्षिकन्तु २२सौवीर २२मारनालं २४त दोषकृत् ।
काङ्क्षिकं शिशिरस्यर्षं पाचनं रोचनं लघु । तृपोदकं यवै-
रामं ससुषैः सकलैः कृतम् । सौवीरकं कृतन्वामैः पक्वैर्वा
निस्तुर्दैर्धैः । सर्वैरैसरसान् २५स्यात् सौवीरकमिति
कचित् । तृषाम्बु दीपनं हृद्यं पाण्डु क्षमिगदापहम् ।
सौवीरकं चक्षुष्यर्शोनाशनं मेदि दीपनम् । धान्यान् २५
भान्ययोनितात्प्रोषणं लघु दीपनम् । स्पर्शदाहकरं
पानात्पाचनं हृद्यनाशनम् । गण्डूषाम्बुलवैरस्यदौर्गन्ध्य-
कफकलनम् । ऐच्छस्य द्वैविध्यमाह भावप्र० “इच्छोः पक्वैः
रसैः सिद्धः सीधुः पकरसश्च सः । आसैस्तैरेव यः सीधुः
स च शीतरसः स्मृतः” इति । इच्छुः कायमूलं तस्येदम्
अण् । ३कायमूलावयवभूते स्त्रियां ङीप् । इच्छुः इच्छुपत्ता-
कारः अस्त्वस्य अण् । ४इच्छुपत्ताकारे च स्त्रियां ङीप् ।
“ऐच्छ्यौ विष्टौ” कात्या० ८, १, १४, “विष्टौ ऐच्छ्यौ
कायमूलावयवभूते अत्र भवतः “कायमयः प्रसरः काय-
मूलमये विष्टौ” याज्ञान्तरीयवाक्यशेषात्” कर्कः ।
अधिकरणमात्रायां “बर्हिःप्रसरयोन्नराखे तिर्यक्-
प्रसार्यमाणौ दर्भौ विष्टौ ते अत्र इच्छुपत्तरूपे स्याता
मिति” साधवः । तेनात्र ऐच्छव्यशब्दकल्पनं प्रामादि-
कम् । “ह्रीणकलशं वायव्यानिधूमाकर्ण्यमयान् परिधीना-
श्वालं प्रसरमैच्छ्यौ विष्टौ तद्वर्हिरुपसंनद्धं भवति”
शत० ब्रा० ३, ६, ३, १०,

ऐच्छुक त्रि० इक्षौ साधु गुडा० ठञ् । इच्छुसाधुनि जेतादौ
इच्छुं भारभूतं वहति आवहति वा ठञ् । १भारभूतेच्छु-
वाहके २तदावाहके च । इच्छुः सन्न्यस्यां नडादि० क
कुक् च । इच्छुकीया भूमिस्तस्यां भवः अण् विल्वकादि०
कमात्रस्य लुक् । ऐच्छुकः ताडशभूमिभवे त्रि० ।

ऐच्छुभारिक त्रि० इच्छुभारं वहत्यावहति वा ठञ् । इच्छु
१वाहके २तदावाहके च ।

ऐच्छाक पु० इच्छाकोर्गोत्रापत्यम् अण् नि० । १सूर्यवंशे ऋषे
बहुष अणोलुक् । “इच्छाकूष्णं दुरासेऽयं त्वदधीनाहि
सिद्धयः” रघुः । इच्छाकोर्यं जनपदः । ऐच्छाक २तद्वा-
जके जनपदे च बहुष लुक् । तत्र भवः कोपधत्वात् अण्
ऐच्छाक तज्जनपदभवे बहुष लुक् । कविनुन लुक् । “ऐ-
च्छाकैषु च मैथिलेषु च फलन्यस्माकमद्याशिषः” इति
सुरारिः । “ऐच्छाक पुरुषव्याघ्रमतिमातृषविक्रमम्” भा०
शा० २६ अ० । “विशङ्कुर्बभू भुक्ति ऐच्छाकः प्रीति-
पूर्वकम् भा० अनु० १ अ० । अत्र ऐच्छाकुरिति पाठस्तु

आर्षत्वात् साधुः [इच्छुदोष्टकफले (जिं आउती)

ऐच्छुद न० इच्छुद्याः फलम् फले अण् तस्य लुक् । न लुक् ।
ऐच्छिक त्रि० इच्छया निर्दिष्टः ठञ् । इच्छया कृते स्त्रियां ङीप्
ऐड पु० इडाशब्दोऽस्त्वतात्वाकोऽध्याये वा विसृक्ता० अण् ।
इडाशब्दयुक्ते १अध्याये २अनुवाके च एडस्येदम् अण्
३मेषसम्बन्धिनि त्रि० स्त्रियां ङीप् । इडा+अपत्ये शिवा
अण् । इडापत्ये पुंरुवसि पु० ।

ऐडक पुंस्त्री एडक एव स्वार्थे ण् । १मेषाकारे दक्षिणापथ-
प्रसिद्धे पशुभेदे “तयो वा पशवोऽमेध्यादुर्वराह ऐडकः
श्वा च” शत० ब्रा० १२, ४, ६, ४ । एडकस्येदम् अण् तत्-
संबन्धिनि त्रि० एडकशब्दे उदा० ।

ऐड(ल)विड(ल) पु० इड(ल) विडा(ला) वा अपत्यम् “अष्ट-
द्वाभ्यो नदीमातृषीभ्य स्तत्रामिकाभ्यः” पा० ढकोऽपवादः
अण् डलयोरेकत्वकारणात् उभयत्र अन्यतरतो वा
डस्य लो वा । कुबेरे । “तस्य प्रीतेन मनसा तान् दत्त्वे
डविडस्ततः” भाग० ४, १२, ८ ।

ऐडिविडपु० सूर्यवंशे क्षत्रियभेदे “नारीकवच इत्युक्तो निःक्षत्रो
मूलकोऽभवत् । ततोदशरथः पुत्रस्तस्मादिडिविडस्ततः”
भाग० ६, ६, ३२ । सूर्यवंशवर्णने ।

ऐण त्रि० एणस्य कृष्णशृगभेदम् अण् । कृष्णशृगचर्मादौ ।
एणशब्दे उदा० । [ऐणीपचनदेशभवे ।

ऐणीपचन त्रि० ऐणीपचनदेशे भवः काभावपक्षे अण् ।
ऐणीय त्रि० ऐण्या इदम् ढक् । १कृष्णशृगचर्मादौ “ऐणेयरीर-
वाजानि अजिनानि” गोभि० । २रतिबन्धभेदे हेम० ।

ऐतर त्रि० इतरस्यादूरभवादौ सङ्ख्यादि० चतुरर्थ्याम् अण् ।
इतरादूरभपदेशतत्सञ्ज्ञिकदेशादौ ।

ऐतरेय न० इतरस्य तच्चाक्ष ऋषेरपत्यम् शुभ्रा० ढक् । १इ-
तरर्षेरपत्ये । “महिदायः ऐतरेयः ऋवि तेन प्रोक्तम्
उ० अण् । २आरण्यकादि व्रताख्यापके ऋग्वेदीयब्राह्म-
णभेदे “ऐतरेयस्तु ब्रह्मन्दीम्यं बृहदारण्यकं दश” इत्युक्ते
तदीये १उपनिषद्भेदे ४वेदशास्त्राभेदे च तदधीयते इति ।
ऐतरेरिन् तदध्येत्यपु “अन्तरेण हविषो विष्णुसुपां-
श्चैतरेयिणः” आश्व० श्रौ० १, ३, १२ “अग्नीषोमावेवमि-
त्यैतरेयिणः ३, ६, ३ । एकाहंश्चैतरेयिणः” १०, १, १३ ।

ऐतिकायन पुंस्त्री इतिकस्यर्षेर्गोत्रापत्यं नडादि० फक् ।
इतिकर्षेर्गोत्रापत्ये । अनन्तरापत्ये तु इञ् । ऐतिकिरिति

ऐतिशायन पुंस्त्री ऐतिकवत् । इतिशर्षेर्गोत्रापत्ये ।

ऐतिहासिक त्रि० इतिहासादागतः इतिहास वेत्त्यधीते वा